

Gaarsmødet, ifølge Underretning fra Landstingets Formand, følgende af Indstillingerne ere vedtagne, nemlig af hele Udvalget til § 6 samt af Fleertallet til § 3 og § 4. Disse Indstillinger blive altsaa nu at forhandle her, og derefter vil der være at afstemme over, om Folkethinget tiltræder dem og Lovforslaget i den Form, det derefter vil faae. Jeg skal kun bemærke, at disse Indstillinger knytte sig til Lovforslaget i den Form, det havde, efterat være undergivet eneste Behandling i Landstinget. Jeg sætter samtlige Indstillinger og Sagen i dens Heelhed under Eet under Forhandling. Den ærede Debfører har Ordet.

Ordføreren (S. A. Hansen): Det Forslag, som her foreligger af det hele Udvalg, vil det ærede Thing see, gaaer kun ud paa at indskyde i Parenthes „§ 2“ paa det der betegnede Sted, for at det kan blive tydeligt og klart, ved at Meningen af det deri Udtale bliver correct. — Med Hensyn til det egentlige Spørgsmaal, som her foreligger, stiller Sagen sig nu saaledes, om Thinget vil vedtage Fællesudvalgets Fleertalsforslag, eller om man for denne Session skal undvære den foreliggende Lov. Det er altsaa det, hvorom Discussionen efter min Formening nu maa dreie sig, om man vil ansee det for et Gode for Kjøbstæderne fremfor den nuværende Tilstand, at faae Loven, saaledes som den vil komme til at lyde efter Fællesudvalgets Indstilling, eller om man anseer det rettere at blive ved den nuværende Tilstand, indtil man kan faae en heldigere og bedre Lov. Jeg skal ikke paany gjentage, hvad der saa tidt og ofte er gjentaget, de Grunde, der have bevæget Fleertallet af de herfra til Fællesudvalget valgte Medlemmer, til hvilke jeg hører, at stille et Mindretals Forslag; deri, at vi have stillet dette, ligger en Udtalelse fra vor Side om, at vi ansee det for heldigere og bedre, ingen Lov at faae denne

Gang om de communale Valg i Kjøbstæderne, end at faae en, saaledes som den vil komme til at lyde efter Fleertallets Forslag. Til hvad der tidligere er anført om denne Anstuelse, skal jeg blot sige en nærmere Udtalelse af, hvad der ikke saa klart og bestemt, som det maaskee kunde være nyttigt, er fremfat tidligere, naar man nemlig har villet forsvare Loven, som den er vedtagen i Landstinget, ved at drage Slutninger til den, fra den nu for Landet bestaaende Communallov. Jeg tillod mig tidligere korteligen at antyde, at den Lov for Landet, som udkom i 1855, var et godt Fremskridt fra den tidligere communale Tilstand paa Landet, og at man derfor tog den, men at man ikke kunde slutte deraf til, at den nu foreliggende, af Landstinget vedtagne Lov, ligeledes skulde være et Fremskridt mod hvad der nu bestaaer i Kjøbstæderne; thi det er betydeligt bedre, end hvad der bestod for Landet, førend Loven af 1855 kom ud. Man maa nemlig erindre, at før den Tid havde Sognepræsten uden noget Valg, alene qua Sognepræst, Sæde i Sogneforstanderskabet; Herredsfogden kunde ligeledes, naar han vilde, tage Sæde der og var da stemmeberettiget lige med de øvrige Medlemmer af samme; dertil havde enhver Hartkornseier, der eiede 32 Tdr. Hartkorn, Ret til enten selv eller ved en Befuldmægtiget at tage Sæde deri uden Valg; ved Siden heraf var hele Huusmandsclassen ubeluffet fra at kunne vælge eller blive valgt til Sogneforstanderskabet. Man vil saaledes see, at der tidligere var idetmindste to Embedsmænd, som uden Valg havde Sæde og Stemme i alle Sogneforstanderskaber, og at enhver Eier af 32 Tdr. Hartkorn havde den samme Ret, og der var Communer, hvor der var flere Saadanne, der paa denne Maade enten selv eller ved deres Befuldmægtigede havde Sæde og Stemmeret i Sogneforstanderskabet.

Man vil saaledes see, at der tidligere var idetmindste to Embedsmænd, som uden Valg havde Sæde og Stemme i alle Sogneforstanderskaber, og at enhver Eier af 32 Tdr. Hartkorn havde den samme Ret, og der var Communer, hvor der var flere Saadanne, der paa denne Maade enten selv eller ved deres Befuldmægtigede havde Sæde og Stemmeret i Sogneforstanderskabet.

Trykt i Bianco: Lunos Bogtrykkeri ved C. A. Schme Ulling. — Ferdigt fra Trykkeriet den 31. Marts Kl. 5.